

Derfor kun fremad i Jesu Navn, Saa gaar det og hjemad tillige, Da er hver Glæde og hvert et Savn Et Trin paa vor Himmelstige.

Sangens Fortæller hed Arnefen. Han er nu død. Men der synes mig at være Ungdomsfrifhed, Fremadstræben, Udadstræben og Hjemadstræben i hans Sang. Ja, frem, frem, Kristmand, Korsmand, Kongsmænd! — Sandt nok, Sellig Olav faldt, men hans Sang falde ikke med ham. Men vor Konge kan ikke falde, han sidder boade for højt og for fast. Derfor: Fremad og Hjemad!

J. K. Jensen.

Den organiserede Barmhjertigheds Maal med Hensigt paa Forholdet til et Alderdomshjem.

(Indsendt af Paj. J. Maden.)

Adskillige Gange er Alderdomshjemssagen bleven nævnt i "Danferen". De forskellige Opfattelser, som har været udtalt, turde i nogen Maade antage Banfælgeligheder i Forbindelse med denne Gerning. Der blev gjort opmærksom paa Trangen for en saadan Indretning, fordi der rundt omkring sidder fattige, forladte gamle og lider Nød eller fører en kummerfuld Tilværelse. Der har været gjort opmærksom paa, at et Alderdomshjem skulde ikke være et Fattighus, men et Sted, hvor ældre og gamle Folk kunde bo i Stilhed og Hygge og tillige være iført den Pleje, som tilfaldt kan trænges lige saa haardt af den velstillede som den fattige gamle. Der har været gjort opmærksom paa, at et Alderdomshjem burde være af enelig Storrelse for at kunne bøde Nutidens Væbommeligheder, og forleden mentes der, at de gamle sufter nok et Alderdomshjem men tillige at bevare Uafhængighed, og der pegedes paa en Alderdomskolon.

Jor at faa et bedre Overblik over disse Strav og Banfælgelighederne ved at harmonere de forskellige Opfattelser er det maatte vel at huse paa, at mens vor Herre og Messias vandrede paa Jorden, var hans Haand stredt aaben til Hjælp for alle, men hans Omgang var fornemmelig blandt de forkomne, og han gav det som et Mærketegn paa Messias (Matth. 11), at "Evangeliet prædikes for de fattige". I Skildringen af det sidste store Døds, som det ruller op for os i Matth. 25, er det udelukkende Forholdet til de ulovfælgende og forkomne i alle disse Døds Meninger — dem som fører Tilværelsen paa Livets mørke Side, der peges paa. "Naar du gør Gæstebud, da indbyd fattige" (Luk. 14). "Saa at vi skulde komme de fattige i Hu" (Gal. 2). "Der kommer en fattig ind o.s.v." (Jaf. 2). "I sende vor Herres Jesu Kristi Naade, at han for eders Skyld blev fattig, da han var rig, for at I ved hans Fattigdom skulde blive rige" (2 Kor. 8, 9), og det samme gaar gennem hele Kristendommens Bæsen: Er du bleven rig, da bliu fattig, at fattige ved dig maa blive rige. Derfor er den organiserede Barmhjertigheds Maal udtalt. Den har kun en Genstand: Trangen, Hjælpsløsheden og Nøden i dens tusinde Stikfælder. Dermed er da ogsaa sagt, at den organiserede Barmhjertighed kan ikke have hverken den rige eller velstillede Klasse til Maal, og om den faar det, er den ikke mere Barmhjertighed i dette Ord almindelige Betydning: som et Led i Guds Kirkes Opgaver.

Denne gaelder ogsaa, naar Talen — som for Tiden — er om et Alderdomshjem, der skulde betragtes som en Barmhjertigheds Opgave iblandt os, og skulde beres af Venners Kærlighed og Forbøn. En saadan Indretning kan kun have Fattigdom og Trang som sit Maal. Skønnet vilde det være, naar man kunde samle ind fra Fattigdommens Gjem og Armodens Voliger saa mange, som kunde huses inden for Sospitalernes og Alderdomshjemmens vægge, thi — den kristne Kærlighed dækkede Bord, betalte Skulregninger o.s.v., o.s.v., og den samme kristne Kærlighed drev unge Mænd og Kvinder til at tage Plads i de tjenendes Rækker ved de syges, de gamles Side.

Hvilken Betsignelse! Hvilken Lykke! Hvilket Vidnesbyrd!

Svis du kommer til Denver, gaa saa ud paa East Colfax Ave., og du finder Bødernes prægtige Sanatorium med Plads for ca. 200 Patienter. Ingen betaler en Cent for sit Ophold, og der er næsten hvert Aar søjet nye Bygninger til. Sag saa Sporvognen tilbage og gaa ud paa West Colfax Ave., og der finder du et andet jodist Sanatorium med Plads for ca. 100 Patienter. Ogsaa dette er vist aldeles frit; men tænk paa, hvad det kostede at opføre dem og hvilke Summer, det tager at holde disse Svine gaende.

Desværre er Tanken om at blive fattig for at fattige maa blive rige ikke fremme iblandt os; men glemmes maa det heller ikke nu, at Nød og Trang er den egentlige Genstand for al organiseret Barmhjertighed. Naar denne Barmhjertigheds vundne Blomst er saa fjælden iblandt os, som den er, er det fordi Jordbunden, hvoraf den vokser frem, mangler. Hjærterne er ikke grebne af den tjenede Kærligheds Naad: Midlerne mangler. Mændene og kvindene mangler.

Men har den organiserede Barmhjertighed da ingen Met til at tjene andre end fattige. Den har det kun, naar det gøres for derigennem at tjene disse. Hvor der er en ret Forskaels af Kirkes Diakon, sættes denne Forstel ikke saa let; men i det store almindelige glemmes den ofte aldeles. Hvad mener jeg? Et Eksempel: Der bygges et kristeligt Hospital. Det indrettes, og saa er man færdig dermed; thi "det skal bære sig selv." Det fofter mange Penge at holde et Hospital i Gang. Der er mangfoldige Udgifter, men Sufet skal "bære sig". Udgifter skal udredes af Indtægter. Saa nytter det ikke at faa Patienter, som banker paa fra fattige Sytter, selv, om de er nok saa trangende og nok saa værdige. De betaler ikke Udgifter, og man tager dem, som betaler for hvad de faar. Dette er Erfaringen næsten ved alle Hospitalet. Naar alting gaaar rigtig godt, kan Udgifterne klares, og man kan gøre noget Friarbejde for fattige syge. Men for at naa dertil maa man faa gøre alt det andet. Det er godt og vel; thi en Kristens Tjeneste er aldrig betydningsløs, selv om den gøres for fuld Betaling; men enhver indjer vel, at man er langt borte fra Maalet, naar det, som i egentlig Forstand er Barmhjertighed, vinder ind til kun at blive en Brødel af Arbejdet i sin Selvhed. Hvad mere der skal søes af virkelig Barmhjertighed kan kun sies, som Gaver og Bidrag erholdes fra Menighederne. Dette er Forklaringen til den Fremgangsmaade, som sølges saa mange Steder, og det er Grunden, som berettiger kristelige Barmhjertighedsanstalter til — som det mange Steder er Tilfældet — at holde 30 af 40 Senge til fra 10—25 Dollars pr. Uge og de 5 af de 10 til almindelig Betaling, at Fortjenesten derved kan dække over Underfundet ved de 5 fattige, og den ægte kristelige Barmhjertigheds Ideal glider langt ud; thi den gaelder de fattige syge.

Naar "Eben-Ezer" i sidst forløbne Aar har kunnet gøre omtrent 1/4 af sit Arbejde for ubemidlede, har vi kun saa meget mere Grund til at være taknemmelige, fordi der har været vist saa megen mere Barmhjertighed af Herrens Folk rundt i Menighederne mod de brytjyge, og vi haaber og beder, at som Aarens gaar, "Eben-Ezer" maa blive i Stand til at gøre 1/4 af sit Arbejde frit og endda betale sine Regninger. Dette vil sige, at Herrens Folk underholdt omtrent 1/4 af "Eben-Ezer's" Patienter, mens vi passede dem. Denne Fjerdedel blev ægte Barmhjertighed. I Aar har vi ikke endnu kunnet gøre saa meget. Jeg har skrevet meget om dette; thi det er mig maagpaaliggende at gøre Venner i Menighederne denne Side af Barmhjertighedsstjenesten klar, at man ikke skulde gaa hen at faa bygget et Alderdomshjem, som "bærer sig" og saa tro, at man havde en Barmhjertighedsgerning mere. Et saadant Sjem kunde blive meget behageligt og skønt for dem, som havde Naad til at være der, men Barmhjertighed blev det ikke.

Disse Grundtanke underligger alt Barmhjertighedsarbejde i det Forhold til Oververdenen, og passer derfor ogsaa paa Alderdomshjemmet. Det vil koste meget at bygge et Alderdomshjem; men det lod sig gøre at samle de Penge. Det vil imidlertid koste meget mere at holde det gaaende — at stæffe en gammel sit Ophold — for en saa, en anden saa længe. Med eneste ubemidlede lader dette sig ikke gøre. Saa maa man til dem, som faa og vil betale, for at man af Fortjenesten ved dem kan klare Udgifterne og række saa langt som Omstændigheder tillader. Paa dette Grundlag maa et Alderdomshjem oprettes og drives. Man maa tage ind og lade betale, hvem der kan, og som de fan, og man maa prøve at samle Lazarus ind der ude fra "mellem Svundene".

Underinden hører man Folk sige: "Alderdomshjemmet maa være et Minimum for Dptagesje." Men sjet nu, at Lazarus saa der ude og havde ikke dette Minimum og ingen, som kunde stæffe ham det. Der ude i hin Menighed sad imidlertid et Dufin troende af Herrens med jordist Guds rigt velsignede Jærner. Tror du, kære Læser, at disse gode Mænd var kristeligt sjet frie, om de mente, at der er fat et Minimum for Dptagesjen i Alderdomshjemmet, og den Præst har ingen Met til at tage Lazarus ind for mindre og saa trænge paa sine sølges saa mange Steder, og det er Grunden, som berettiger kristelige Barmhjertighedsanstalter til — som det mange Steder er Tilfældet — at holde 30 af 40 Senge til fra 10—25 Dollars pr. Uge og de 5 af de 10 til almindelig Betaling, at Fortjenesten derved kan dække over Underfundet ved de 5 fattige, og den ægte kristelige Barmhjertigheds Ideal glider langt ud; thi den gaelder de fattige syge.

The Model for Aaret 1908.

RUNABOUT CAR, NO. 11.
Motor—Double opposed, 5x7, 24 H. P.
Wheel base—100 in.
Tires—32 in.x3 1/2 in.
Body—Tilting type.
Weight—1,650 lbs.
Price—\$1,150.

En hurtigere og bedre Automobil end denne til at gaa over Bakkerne er ikke lavet af noget Firma, der bygger to Motor Biler.

5-PASSENGER CAR, NO. 12.
Motor—Double opposed, 5x7, 24 H. P.
Wheel base—100 in.
Tires—32 in.x3 1/2 in.
Body—Tilting.
Tonneau—Detachable.
Width of rear seat inside of upholstery—50 in.
Depth—18 in.
Height—24 in.
Length of tonneau floor—30 in.

Nøjagtig Beskrivelse af denne Auto vil interessere dig.

5-PASSENGER CAR, NO. 14.
Motor—Double opposed, 5x7, 24 H. P.
Wheel base—104 in.
Tires—32 in.x3 1/2 in.
Body—Tilting.
Tonneau—Detachable.
Pressed steel construction throughout.

Stor og rummelig; en elegant bygget Vogn.

Enestaaende af sit Slags naar det kommer an paa Behagelighed. Ingen Stød eller Rystelser paa Grund af Distancen mellem Hjulene og de udmærkede Fjædre.

5 TO 7-PASSENGER CAR, NO. 15.
Motor—4-cylinder, 5x5 1/2, 50 H. P.
Transmission—Silding gear, progressive type.
Clutch—3 disc, metallic, with cork insert.
Wheel base—118 1/2 in.
Wheels—1 1/2 in. spoke.
Tires—36x4 1/2 in., rear; 36x4 in., front.
Spring—Front, 42 in.; rear, 54 in.
Weight—2,900 lbs.
Price—\$3,500.

7-PASSENGER CAR, NO. 16.
Motor—4-cylinder, 5x5 1/2, 50 H. P.
Transmission—Silding gear, selective type.
Clutch—Multiple disc.
Wheel base—122 in.
Wheels—1 3/4 in. spoke.
Tires—36x4 1/2 in., front, 36x4 in., rear.
Spring—Front, 42 in.; rear, 54 in.
Weight—3,000.
Price—\$4,000.

Skriv efter illustreret Katalog Nr. 10 og navn, at de har set Avertissementet i dette Blad.

MODEL AUTOMOBILE CO., - Peru, Indiana.

Disse Grundtanke underligger alt Barmhjertighedsarbejde i det Forhold til Oververdenen, og passer derfor ogsaa paa Alderdomshjemmet.

Det vil koste meget at bygge et Alderdomshjem; men det lod sig gøre at samle de Penge. Det vil imidlertid koste meget mere at holde det gaaende — at stæffe en gammel sit Ophold — for en saa, en anden saa længe. Med eneste ubemidlede lader dette sig ikke gøre. Saa maa man til dem, som faa og vil betale, for at man af Fortjenesten ved dem kan klare Udgifterne og række saa langt som Omstændigheder tillader. Paa dette Grundlag maa et Alderdomshjem oprettes og drives. Man maa tage ind og lade betale, hvem der kan, og som de fan, og man maa prøve at samle Lazarus ind der ude fra "mellem Svundene".

Underinden hører man Folk sige: "Alderdomshjemmet maa være et Minimum for Dptagesje." Men sjet nu, at Lazarus saa der ude og havde ikke dette Minimum og ingen, som kunde stæffe ham det. Der ude i hin Menighed sad imidlertid et Dufin troende af Herrens med jordist Guds rigt velsignede Jærner. Tror du, kære Læser, at disse gode Mænd var kristeligt sjet frie, om de mente, at der er fat et Minimum for Dptagesjen i Alderdomshjemmet, og den Præst har ingen Met til at tage Lazarus ind for mindre og saa trænge paa sine sølges saa mange Steder, og det er Grunden, som berettiger kristelige Barmhjertighedsanstalter til — som det mange Steder er Tilfældet — at holde 30 af 40 Senge til fra 10—25 Dollars pr. Uge og de 5 af de 10 til almindelig Betaling, at Fortjenesten derved kan dække over Underfundet ved de 5 fattige, og den ægte kristelige Barmhjertigheds Ideal glider langt ud; thi den gaelder de fattige syge.

Naar "Eben-Ezer" i sidst forløbne Aar har kunnet gøre omtrent 1/4 af sit Arbejde for ubemidlede, har vi kun saa meget mere Grund til at være taknemmelige, fordi der har været vist saa megen mere Barmhjertighed af Herrens Folk rundt i Menighederne mod de brytjyge, og vi haaber og beder, at som Aarens gaar, "Eben-Ezer" maa blive i Stand til at gøre 1/4 af sit Arbejde frit og endda betale sine Regninger. Dette vil sige, at Herrens Folk underholdt omtrent 1/4 af "Eben-Ezer's" Patienter, mens vi passede dem. Denne Fjerdedel blev ægte Barmhjertighed. I Aar har vi ikke endnu kunnet gøre saa meget. Jeg har skrevet meget om dette; thi det er mig maagpaaliggende at gøre Venner i Menighederne denne Side af Barmhjertighedsstjenesten klar, at man ikke skulde gaa hen at faa bygget et Alderdomshjem, som "bærer sig" og saa tro, at man havde en Barmhjertighedsgerning mere. Et saadant Sjem kunde blive meget behageligt og skønt for dem, som havde Naad til at være der, men Barmhjertighed blev det ikke.

nu, Mrs. P. gav 5000 Dollars, og Mrs. J. gav 2000 o.s.v., o.s.v., saa tanker han ikke paa, at de Penge gif maatte til Træ og Sten og stæfede Plads for et halvt Dufin andre, men til Sverdag, naar Hus-holdningen kommer i Stand, koster det lige saa meget at gøre Barmhjertighedsarbejde mod de 6 andre eller sjet som mod dem, hvis Penge byggede Sufet. Sufet derfor paa kære Læser, at det er aldeles nødvendigt at samle og atter samle Penge, at give — ogsaa til det Alderdomshjem, hvor nogle velstillede Folk opklaar deres Bo mod Livets Aften; thi Maalet er virkelig Barmhjertighed mod den fattige, som ved Alderdomshjemmet hjælpes til Ly i Afsteddigheds Dage og til et kristeligt Hjemss Hvile.

Som Forholdene er, vil den fattige mødes i hvert kristeligt Alderdomshjem; thi ved den første bliver der Plads for den sidste; men just derved rejser Banfælgeligheden? Hvorledes skal der tages fat? I den første Artikel i "Danferen" blev peget paa Banfælgeligheden af at faa en "stor" Bygning med Nutidsbevemmeligheder op. Denne Plan har den Jordel, at der for ferholdsvis færre Penge kunde stæfles Plads for et større Antal Beboere; men der er den Indvending mod Planen, at just en "stor" Bygning (jo større jo mere) faar saa let — ja kan næsten ikke undgaa det — et kaserneagtigt Præg, hvor den hjemlige Sølelse og Hygge vanfælgeligt bevares. Desuden kommer gamle fra alle Egne og alle Forhold, nogle med Opdragelse — andre uden; nogle er propse — andre uordentlige; nogle med en Bane — andre med en anden, og naar Folk først er bleven 70—80 Aar, lader det sig kun daarligt gøre at "lette Skif" paa dem. Alt dette vil medføre, at de, som en Gang var vant til et Hjemss Hygge, vil befinde sig ilde tilpas i det "store" Hus.

Saa er der bleven nævnt Uafhængigheden af Uafhængighed, og der er gjort opmærksom paa Alderdomskolonien i N. Dakota. Den Tanker er meget søn, men den er intet Barmhjertighedsforetagende, da ingen fatig vil saa godt deraf. Den kan kun komme velstillede Folk til Gode, og er det saa haardt at komme af med Livet i N. Dakota, som vil rigtig herte om i "Danferen", saa kan der blive nok at døje, for det endelig ster — især for dem, som lever længst. Alligevel er der saa meget i denne Tanke om Uafhængighed, at de, som ikke behøver det, bør betænke sig, for de opgiver den og drager ind i et "stort" Hus med Korridor og Bærelse ved Bærelse fra en Ende til en anden. Den Befolking, som søger danske Alderdomshjem er ikke vant til at

leve sammenkænt i store Bygninger og vil vanfælgelig kunne vænne sig til det.

Men hvorledes bliver det da muligt at indrette et Alderdomshjem, hvor velhavende og fattige kan bo under samme Tag, hvor Nutidsbevemmeligheder: elektrisk Lys, Badeværelser med varmt og koldt Vand jaavel som "water-clojets" og Centralvarme kan være til Naadighed — og det kaserneagtige dog holdes for?

Et Alderdomshjem bør ikke være større end til at rumme 12 højt 14—15 gamle Mennesker. Drives det i Forbindelse med en anden Anstalt, kan det ogsaa lade sig gøre, uden at Driften bliver for dyr. Sufet bør have en stor, lys fælles Daglig- og Spisestue, men de gamle Bærelser fordeles saa i enkelte og dobbelte Bærelser. Gneværelserne indrettes som Soveværelser med Dør til et af de fælles Bærelser. Dobbeltværelserne beregnes til Besøg for Mand og Hustru. Den ene Stue bliver Dagligstue, den anden Soveværelse. Fra Dagligstuen er en Dørbør til Verandaen, saa at Beboerne kan færdes ud og ind ugenerte. Dette gør, at Veligheden — stont en Del af det større Hus — alligevel udgør et lille Sjem for sig selv og uafhængigt af alt det øvrige. Fra Soveværelset er en Dør til et af de fælles Bærelser, og derigennem har man Forbindelse med Daglig- og Spisestuen som ogsaa med Badeværelset uden at komme udenfor. Paa denne Maade kan det hyggelige og hjemlige Præg bevares, og er der ikke flere end 12—14 ældre Mennesker i samme Bygning, kan der endog udvikle sig et vist Familienliv, som emslutter alle Sufets Beboere.

Saaledes er Tanken med det Sjem for gamle, som er planlagt paa "Eben-Ezer". Der er nu saa rigtignok søjet en lille Have til for dem, som har Lust at dyrke sine egne Blomster.

Til Slut maa jeg endnu gøre opmærksom paa, at lige saa vigtigt, som Sufet er, er de rette Folk til at forestaa en saadan Gerning. Det tager Mennesker, som ved, at de er gaaet til det — ikke efter et Sjælligs Indfyldelse — men for Jesu Skyld; thi der vil forefalde meget, som er det naturlige Menneske imod. Saa megen Hjælpsløshed, saa meget, som er ubehageligt — blot dette ene: Dag efter Dag at holde et gammelt Menneske rent som var det et lille Barn og Dag efter Dag at maatte stifte Sengenot. Det tager mer end fromme Sølser; det tager en helliget Villie — ellers løber de fleste. Herren lade saa Gerningen for de gamle lykkes. Han give at Barmhjertighedsstjeneste iblandt os aldrig skal misforstaaes og ven-

des bort fra sin rette Genstand: "Lazarus." Han forlene os mere af det Sjem, som kun begærer at gøre hans Villie, og som kan se ham i den hjemløse, den vemmelige, den enjomne gamle, der spejder efter en Vennehaand. Han gøre det med os for Modets Skyld.

- Julehefter.**
- Julehefter 1907. Pris 50c.
 - Udredt Aargang. Pris 30c.
 - Andre Missions Almanak 1908. Pris 20c.
 - Tidligere Aargang 10c.
 - Vests Julegave 1907. Pris 20c.
 - Gammle Aargang. Pris 10c.
 - Børnens Julebog for Julen 1907. Af Missionær Olsen. Pris 15c.
 - Jorrigge Aargang nedjat til 5c.
 - Jor Juleferien. Af Asfchenfeldt Hansen. Pris 10c.
 - Julebud for de unge. Pris 15c.
 - Det ny Aar. Kristelig Familien-Almanak for 1908. Pris 20c.
 - De unges Julebog, 56 Sider, illustreret. Pris 20c.
 - Julegrønt. Af Pastor J. M. Hansen. Pris 5c.
 - Juleaften. Af Pastor Sfierraard. Pris 20c.
 - En Julefortælling. Kun en Djene-fæjpe. Pris 10c.
 - To Julefortællinger. Af A. Wollmar. Pris 10c.
 - Tre Julefortællinger. Pris 15c.
 - Hvad Maanen fortalte. En Julegave fra — n. Pris 20c.
 - Skjæder og Digte for Juletiden. Pris 10c.
 - Julehefterne var bleven for-sinfet paa Grund af, at de kom med Fragt, som gif forfært.
 - Skriv efter nogle af disse Julehefter inden Oplaget er udsolgt. Ved Køb af større Partier gives Rabat.
 - De kan spare ved at sende os Primærker for Veløb indtil \$1.
- Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.**
- Gennem Skerene.**
- Jndre og ydre Liv skildret af Horatie, oversat fra svenisk af Pastor G. Monier, Præst ved Lukaskirken i København. En kristelig Livs-fildring fra det svenske Folkeliv. 528 Sider, godt indb. Pris \$1.50.
- DANISH LUTH. PUBL. HOUSE Blair, Nebr.**
- : : "Danferen" og "Norden". : :
: : : : : :
: : De, som sufter at forny : :
: : "Danferen" og "Norden" : :
: : tilfammen hos os, eller ny : :
: : Abonenter, faar begge Blade : :
: : for \$2.10. : :
: : Dan. Luth. Publ. House, : :
: : Blair, Nebr. : :